

Det betyder, at den laveste Understøttelse, som nu er 12 Kr. 25 Øre ugentlig, nu bliver 19 Kr. 25 Øre, medens de højere Understøttelser forhøjes med omtrent 3 à 3½ Kr. ugentlig.

Huslejhjælpen er for Forsørgerne blevet staaende ved, hvad Loven af 27. Oktober hjemlede, men Nævnet, Ministeriet og nu Udvalget har erkendt, at det kunde være berettiget, at ogsaa Ikke-Forsørgere fik nogen Huslejhjælp, uagtet de naturligvis ikke i den Grad er udsatte for de Kvaler, der følger med Huslejebetaling. Under de forhaandenværende Forhold, hvor ogsaa Ikke-Forsørgere maa udrede højere Betaling end almindelig og intet har at leve af, har man anset det for rigtigt at give dem nogen Huslejhjælp. Denne er fastsat forskellig for de forskellige Størrelser af Byer eller, om man vil, for de forskellige Landsdele og Købstæder. Satsene for Huslejhjælp til Ikke-Forsørgere er for København 3 Kr. ugentlig, for Købstæderne 2 Kr. 50 Øre og for Stationsbyer og Landdistrikter 2 Kr. Det vil neppe være praktisk at sætte Huslejen for Ikke-Forsørgere maanedsvist, idet de i Regelen betaler ugevis, og for at være fri for det ellers nødvendige Regnskab og komme udenom Spørgsmaalet om Huslejekvitteringer, som ikke forefindes i dette Tilfælde, da der ingen Kontrakter er, har alle anset det for rigtigt at fastsætte denne Huslejhjælp ugentlig.

Udvalget har vaklet noget med Hensyn til Udtrykket „Stationsbyer og Landdistrikter“, idet man har erkendt, at der mellem Stationsbyerne, navnlig dem med bymæssig Bebyggelse, og Købstæder egentlig ikke er nogen Forskel med Hensyn til Levevilkaarene. Disse er i større Stationsbyer saa at sige de samme som i en mindre Købstad, ja, Vilkaarene kan endda i de smaa Købstæder være lempeligere end i Stationsbyerne. Det har været saa vanskeligt at drage en Grænse her, at Udvalget har maattet blive staaende ved Lovforslagets Udtryk i saa Henseende. Mange Landsbyer, som ikke har bymæssig Bebyggelse, er Stationsbyer. Drage en Grænse bestemt ved det tekniske Fremskridt, som vedkommende Landsby har naaet — f. Eks. ved at sige: hvor der er gode Kloakanlæg, Gas og Elektricitet — kan man heller ikke, thi mange Landsbyer, som ikke er Stationsbyer, har disse tekniske Goder. Derfor er Udvalget blevet staaende ved det foreliggende Udtryk, selv om det kan virke uheldigt. Jeg siger herved navnlig til Stationsbyer i Kø-

benhavns Nærhed, som har mindst lige saa dyre Levevilkaar som København, men Udvalget har skønnet, at det ikke var muligt at komme uden om den Forskel, der her vil blive gjort.

Der er i Udvalget blevet udtalt Frygt for, at man ved de Understøttelser, der nu foreslaas, i visse Tilfælde skal komme for højt op. Angaaende denne Side af Sagen vil ærede Medlemmer i Betænkningen finde denne Frygt karakteriseret. Jeg gør dog samtidig opmærksom paa, at et Mindretal har anset det for rigtigt at stille nogle Forslag, der skulde have til Formaal at hindre, at Understøttelsen kommer for højt op. Om disse Spørgsmaal vil jeg ikke udtale mig i Øjeblikket.

Et meget væsentligt Biformal for Loven af 27. Oktober var Ydelsen af den Hjælp, vedkommende understøttede Medlem af Arbejdsløshedskassen skulde have af Hjælpekassen, og Loven er i saa Henseende, som det er anført af Ministeren, blevet saa grundigt misforstaaet, at den ikke har faaet den Virkning, den skulde have haft for de understøttede arbejdsløse, og dette er blandt andet en væsentlig Grund til, at man nu saa hurtigt har maattet tage fat paa en Forbedring af Loven af 27. Oktober. Mellem de Hjælpekasser, der her er Tale om, findes Københavns Understøttelsesforening, og saa ondt det gør mig, tvinges jeg til at komme ind paa en Omtale af dette Forhold, thi den Omstændighed, at Understøttelsesforeningen har været omtalt her i Tinget, særlig af mig, og at man har følt sig ilde berørt deraf, ja endog kaldt disse Udtryk for ondartede, foranlediger mig til herom at gøre et Par Bemærkninger.

Først skal jeg henvise til, at de Bemærkninger, jeg gjorde her i Tinget, saa vidt jeg kan se, aldeles ikke kan siges at være ondartede. Jeg forklarer først, hvorledes Sammensætningen er i den kommunale Afdeling af Understøttelsesforeningen, og saa siger jeg: Københavns Understøttelsesforening har ganske skematisk sagt til Arbejdsløshedskasserne: Kun under de og de Forhold vil I kunne faa Hjælp — en skematisk Erklæring baseret paa Eksemplerne i § 8 —, og derfor er det almindelig blevet saadan, at naar arbejdsløse har meldt sig, har Understøttelsesforeningen sagt: Vi kan ikke hjælpe, I skal have jeres Hjælp af Arbejdsløshedskassen. Den er for lille, har man indvendt. Ja, men vi læser nu § 8 paa den Maade. Man siger, at dette er ondartet. Jeg mener, at jeg kun har anført de faktiske